

ción, Brenes, Burguillos, Cantillana, Carmona, Coria, Dos Hermanas, Gelves, Guillena, Lora del Río, Mairena del Alcor, Palacios Los, Peñaflo, Rinconada La, San José de la Rinconada, Sanlúcar la Mayor, Santiponce, Tocina, Utrera, Villanueva del Río y Minas, Villaverde del Río, Viso El.

10564 *LLEI 8/2001, de 4 de juny, sobre concessió d'un crèdit extraordinari, per un import de 13.858.385.707 pessetes, per a atendre insuficiències de crèdit produïdes en l'exercici de 1999, per les subvencions que s'efectuen per a la cobertura de les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge. («BOE» 134, de 5-6-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Les societats concessionàries d'autopistes de peatge estan constituïdes com a societats mercantils, anònimes i de nacionalitat espanyola. En el seu accionariat estan presents les administracions públiques (principalment el Patrimoni de l'Estat a través de l'Empresa Nacional d'Autopistes) i hi intervenen, a més, caixes d'estalvis, bancs, altres entitats financeres, empreses constructores i accionistes a títol individual.

Una considerable part del sector té el benefici de l'assegurança de canvi que té el seu origen en la Llei 8/1972, de 10 de maig, «de construcció, conservació i explotació d'autopistes en règim de concessió», reguladora de l'estatut jurídic bàsic d'estes concessions administratives.

El règim econòmic i financer dels concessionaris establert en el capítol IV de la llei preveu diversos beneficis de caràcter fiscal i financer, i la lletra c) de l'article 13 arreplega el corresponent a l'assegurança de canvi, per mitjà de la qual l'Estat es va comprometre a facilitar al concessionari les divises necessàries per a afrontar els venciments de principals i interessos dels préstecs i obligacions que concerta en l'exterior al mateix tipus de canvi de compra vigent el dia en què es constituïska el depòsit o s'efectue la venda a l'Instituto Español de Moneda Extranjera de les divises a què es referix el préstec. Això origina que el tipus de canvi quede assegurat per al concessionari al tipus vigent en el moment de disposició de l'operació, i va a càrrec de l'Estat la diferència negativa resultant entre este tipus i el vigent en cada venciment de principal o d'interessos.

Els crèdits dotats en el pressupost de l'Estat de l'exercici 1999, per a la finalitat indicada, han resultat insuficients per a satisfer les obligacions generades.

En conseqüència, per a atendre les obligacions derivades de la cobertura de les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les societats concessionàries d'autopistes de peatge, es tramita un crèdit extraordinari, d'acord amb el dictamen del Consell d'Estat, amb un informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió d'un crèdit extraordinari.*

Es concedix un crèdit extraordinari per un import de 13.858.385.707 pessetes a la secció 24 «Ministeri d'Economia», servici 04, «Direcció General del Tresor i Política Financera», programa 612D, «Gestió del Deute i de la Tresoreria de l'Estat», capítol 4, «Transferències corrents», article 47, «A empreses privades», concepte 470, «Per a subvencionar les diferències de canvi de les divises obtingudes en préstecs concedits a les Societats Concessionàries d'Autopistes de Peatge [article 13.c) de la Llei 8/1972, de 10 de març]. Crèdit destinat a cancel·lar deutes contrets amb el Banc d'Espanya en l'exercici 1999.»

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es referix l'article anterior es finançarà amb Deute Públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei General Presupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 de juny del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10565 *LLEI 9/2001, de 4 de juny, per la qual es modifica la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, determinats articles de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, i determinats articles de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro. («BOE» 134, de 5-6-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El principal objectiu de la política econòmica del Govern és aconseguir un ritme de creixement econòmic sostenible que permeta continuar aproximant els nivells de renda «per capita» i d'ocupació a Espanya als de les economies més desenrotllades. Per a això, és imprescindible l'establiment d'un règim de liberalització econòmica adequat. El dit règim de liberalització, el desenrotllament i la consolidació del qual va motivar la promulgació dels reials decrets llei de juny del 2000, exigix en tot cas la definició de les condicions normatives bàsiques perquè l'estructura i el funcionament dels mercats faça d'estos uns instruments eficients d'intercanvi de béns i servicis.

No hi ha dubte que l'establiment d'un marc que possibilita una major competència entre els oferents contribueix a reforçar l'eficaz funcionament dels mercats i, per tant, a l'expansió i sostenibilitat del creixement econòmic.

En el cas concret del sector elèctric, cal assenyalar que en estos tres últims anys s'ha produït una acceleració en la liberalització del subministrament, i està previst, d'acord amb el Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de Mesures Urgents d'Intensificació de la Competència en Mercats de Béns i Servicis, la total liberalització del subministrament l'1 de gener del 2003.

Al seu torn, este ambiciós pla de liberalització ha ocasionat que empreses que fins al moment actual no havien considerat la seua implantació a Espanya, estiguen interessades a participar en l'obertura del mercat del subministrament d'electricitat.

Per a això, el Govern considera imprescindible aclarir el marc aplicable als costos de transició al règim de mercat competitiu per als titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica imposat per la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i les seues successives modificacions; igualment, resulta necessària una reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, a fi de delimitar el contingut dels acords que poden ser adoptats pel Govern en expedients de concentració empresarial i d'atribuir als òrgans competents en matèria de defensa de la competència d'instruments efectius per a vetlar pel compliment dels dits acords.

La present llei consta de tres articles; el primer dona una nova redacció a la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, modificada per l'article 107 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, que va reconèixer els costos de transició a la competència (CTC) a les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica incloses el 31 de desembre de 1997 en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servici. A més, s'exclou del pagament de CTC les importacions d'energia elèctrica procedents d'altres estats membres de la Unió Europea, s'explicita l'incentiu per tecnologia GICC i es manté la rebaixa prevista en l'import màxim de CTC el 31 de desembre de 1997.

D'altra banda, és necessari estendre el dret de cobrament dels costos de transició a la competència a les societats que adquireixen posteriorment actius de generació a les quals es va concedir el dret de cobrament d'estos. El procés de venda dels dits actius de generació explicitarà el valor de mercat de les instal·lacions, i serà necessari adaptar els seus costos a la valoració que tercers donen en el procés de desinversió als dits actius. Per això, es preveu que l'increment de valor que el mercat atribuïska a estes instal·lacions de generació siga descomptat dels titulars inicials d'estes.

D'altra banda, la consideració de l'excés de venda d'energia de les dites instal·lacions en el mercat de producció sobre les 6 pessetes per kWh, que van ser considerades com a ingressos a percebre en el nou mercat de generació, ha sigut un mecanisme adequat per a evitar increments de preus no justificats en el mercat. Per això resulta convenient traslladar la dita limitació als nous titulars, junt amb el dret de cobrament dels CTC assignats a les instal·lacions.

Amb això, totes les societats titulars d'actius a les quals es va considerar que no podrien recuperar-ne els costos estaran en igualtat de condicions, amb independència que foren titulars inicials o amb posterioritat de les dites instal·lacions.

Esta obligació de transmetre els drets de cobrament ha de fer-se partir d'una data posterior a l'entrada en

vigor de la Llei del Sector Elèctric, atés que, en virtut de l'obligació establida en l'article 14 i en la disposició transitòria quinta de la Llei 54/1997, el 31 de desembre de l'any 2000 és la data límit per a separar les activitats regulades de les no regulades.

L'article segon conté dos mesures imprescindibles per a la consecució d'un marc de defensa de la competència adequat a les necessitats derivades del procés de liberalització econòmica. D'una banda, s'estableix una nítida diferència entre les condicions a què poden subordinar-se els acords d'autorització de concentracions empresarials i els límits que les normes sectorials imposen en la participació en els mercats i sectors regulats i en els seus operadors, de manera que en els acords del Consell de Ministres que subordinen les concentracions al compliment de condicions puguen modificar-se les restriccions establides amb caràcter general en les lleis sectorials, durant l'execució dels dits acords.

D'altra banda, s'incorpora l'instrument de les multes coercitives com a mitjà d'execució forçosa dels acords que autoritzen operacions de concentració empresarial subjectant-les al compliment de determinades condicions. L'adopció d'este tipus de mesures, ja previstes en altres preceptes de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, per a compèl·lir al compliment forçós dels acords adoptats pel Tribunal de Defensa de la Competència de remoció de conductes restrictives o abusives i al reestabliment de la competència efectiva i per a obligar a notificar els acords de concentració que superen els límits previstos en la llei, no està prevista com a mesura d'execució forçosa per al compliment de les condicions imposades en els acords de concentració; d'esta manera, s'ompli un buit que, sens dubte, permetrà major celeritat i rigor en el grau de compliment dels mencionats acords.

Les citades mesures requereixen la seua immediata aplicabilitat, en la mesura que preveuen règims i instruments necessaris per al foment de la competència en el marc d'una economia en ple procés de liberalització, integrada dins del Mercat Unic i subjecta a riscos permanents de restricció de la competència gràcies a les conductes de les empreses i grups empresarials amb forta presència en els distints mercats i sectors els efectes dels quals poden arribar a ser impossibles o molt difícils de reparar. Per estes raons, el Govern considera d'extraordinària i urgent necessitat la immediata posada en pràctica tant del nou marc regulador dels CTC com dels instruments relacionats amb les operacions de concentració empresarial.

Article primer. *Modificació de la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.*

Es modifica el contingut de la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, que quedarà redactada en els termes següents:

«1. Es reconeix l'existència d'uns costos de transició al règim de mercat competitiu, previst en la present llei, de les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que el 31 de desembre del 1997 estigueren incloses en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servici. En conseqüència, es reconeix a les dites societats el dret a percebre una compensació per estos costos.

L'import base global dels dits costos, en valor a 31 de desembre de 1997, no podrà superar mai els 1.736.778 milions de pessetes, descompost en

un valor màxim de 1.441.502 milions de pessetes en concepte de costos de transició a la competència tecnològica i un valor màxim de 295.276 milions de pessetes en concepte d'incentius al consum de carbó autòcton a què fa referència el paràgraf primer de la disposició transitòria quarta, en la qual s'inclouen 49.267 milions de pessetes corresponents a l'incentiu a la tecnologia GICC.

2. Fins al 31 de desembre del 2010, el Govern podrà establir anualment l'import màxim d'esta retribució amb la distribució que corresponga. No obstant, si les condicions del mercat ho fan aconsellable, una vegada complides les condicions i els compromisos establits en esta disposició transitòria, el Govern podrà anticipar la data assenyalada en este apartat.

3. Si el cost mitjà de generació a què es referix l'article 16.1 de la present llei de cada una de les societats titulars d'instal·lacions de generació resultara anualment superior a 6 pessetes per kWh, este excés es deduirà del citat valor actual, i hauran de ser establits anualment pel ministre d'Economia les noves quantitats i percentatges de costos de transició a la competència que correspondran a cada una d'estes societats.

4. Els costos que es deriven d'esta retribució seran repercutits a tots els consumidors d'energia elèctrica com a costos permanents del sistema, excloent-ne l'energia procedent d'altres països de la Unió Europea, en els termes que estableix el Reial Decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat d'abastiment.

5. En el cas que les societats titulars procediren a la venda de les dites instal·lacions, es procedirà a transmetre igualment el dret de cobrament dels costos de transició a la competència assignats a la instal·lació o instal·lacions de generació que es venen a l'empresa adquirent, i l'empresa venedora haurà de sol·licitar al ministre d'Economia la quantia dels drets de cobrament per costos de transició a la competència de la central o centrals objecte de la venda. Una vegada efectuada l'operació de venda i inscrit el canvi de titularitat en el Registre Administratiu de Producció del Ministeri d'Economia, es procedirà a deduir de la societat venedora i acreditar a la societat compradora els saldos pendents pels drets de cobrament dels costos de transició a la competència.

Si en la venda de les instal·lacions de producció a les quals es va reconèixer costos de transició a la competència, la societat venedora obtinguera preus de venda de les dites instal·lacions de producció superiors als costos que es van tindre en compte per al càlcul el 31 de desembre de 1997 dels costos de transició a la competència tecnològica assignats a esta i traslladats al moment de la seua transmissió, la dita diferència serà deduïda del saldo pendent dels drets de costos de transició a la competència de la societat venedora.

El procediment detallat de càlcul de les diferències dels dits valors serà establert pel ministre d'Economia.

S'aplicarà a les societats que hagen adquirit instal·lacions de generació a les quals s'hagueren reconegut costos de transició a la competència, la limitació establida en l'apartat tercer.

6. La restitució per la present disposició del sistema de cobrament dels costos de transició a la

competència a la situació anterior a la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, implicarà l'aplicació del règim de tractament comptable de les pèrdues produïdes en les empreses del sector elèctric com a conseqüència de l'aplicació del règim de mercat competitiu, amb imputació, si és el cas, a l'últim exercici tancat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present disposició.»

Article segon. *Modificació dels articles 17 i 18 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència.*

U. Es dóna una nova redacció a l'apartat b) de l'article 17.1, que passa a tindre el contingut següent:

«Subordinar la seua aprovació a l'observança de condicions que aporten al progrés econòmic i social una contribució suficient per a compensar els efectes restrictius sobre la competència. Estes condicions podran consistir, entre altres, en l'obligació de transmetre certs negocis o actius o en la imposició de limitacions. En el cas que la legislació sectorial corresponent estableisca algun tipus de limitació, l'Acord del Consell de Ministres podrà autoritzar-ne la modificació fins que s'execute i en els termes que s'hi fixen.»

Dos. Es dóna una nova redacció a l'apartat 3 de l'article 18 i s'afeg un apartat 4, passant els dos apartats a tindre el contingut següent:

«3. El Servei de Defensa de la Competència vigilarà l'execució i el compliment dels acords adoptats pel Consell de Ministres en aplicació de l'article 17; a este efecte, i sense perjudici de l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes en l'ordenament, podrà proposar al Govern la imposició de multes coercitives de fins a 2.000.000 de pessetes, o 12.020 euros, per cada dia que transcorregui sense executar les obligacions que corresponguen en compliment de l'acord.

4. Independentment del que preveu l'apartat anterior, l'incompliment del que ordena aplicació de l'article 17 podrà donar lloc a la imposició pel Govern a cada una de les empreses afectades de multes de fins al 10 per 100 del seu respectiu volum de vendes a Espanya en l'exercici en què s'haguera produït l'operació de concentració.»

Article tercer. *Modificació dels articles 5, 15 i 21 de la Llei 16/1989, de 19 de juliol, de Defensa de la Competència.*

U. Es dóna una nova redacció a l'apartat 1 de l'article 5 de la Llei 16/1989, de 19 de juliol, de Defensa de la Competència, que quedarà redactat com següent:

«Per mitjà de reglaments d'exempció, en l'elaboració dels quals informarà preceptivament el Tribunal de Defensa de la Competència, el Govern podrà autoritzar les categories d'acords, decisions, recomanacions, pràctiques concertades o consensuats paral·leles previstes en l'article 3.1, quan:

a) Participen dos o més empreses i imposen restriccions en la distribució i/o subministrament de determinats béns o servicis per a la seua venda o revenda, o en relació amb l'adquisició o utilització de drets de propietat industrial o intel·lectual, o de coneixements secrets industrials o comercials, o

- b) Tinguen únicament per objecte l'elaboració i aplicació uniforme de normes o tipus, o l'especialització en la fabricació de determinats productes, o la investigació i el desenrotllament en comú, o
- c) Tinguen per objecte o efecte augmentar la racionalitat i competitivitat de les empreses, especialment de les xicotetes i mitjanes.»

Dos. Es dóna una nova redacció a l'últim paràgraf de l'apartat segon de l'article 15 de la Llei 16/1989, de 19 de juliol, de Defensa de la Competència, que quedarà redactat com segueix:

«L'execució de l'operació en contravenció del que estabix el present apartat serà sancionada amb la multa establida en l'article 18.4 de la present llei, i no se li aplicarà a esta l'autorització tàcita prevista en els seus articles 15 bis.2 i 17.2. La instrucció de l'expedient correspondrà al Servei de Defensa de la Competència i la imposició de la sanció al ministre d'Economia.»

Tres. Es dóna una nova redacció a l'apartat 2 de l'article 21 de la Llei 16/1989, de 19 de juliol, de Defensa de la Competència, que quedarà redactat com segueix:

«2. El nomenament del president i els vocals serà per cinc anys, renovables per una sola vegada. No obstant, expirat el termini del mandat corresponent a les vocalies del Tribunal, així com de la Presidència, continuaran en l'exercici de les seues funcions fins a la presa de possessió dels nous vocals o, si és el cas, del president.

Si durant el període de duració del mandat corresponent a una vocalia es produïra el cessament del seu titular, el seu successor cessarà a l'acabament del referit mandat.

Quan este últim cessament es produïska abans d'haver transcorregut un any des del nomenament, no resultarà d'aplicació el límit previst en el paràgraf primer d'este apartat, i podrà ser renovat el mandat en dos ocasions.»

Disposició addicional única. *Modificació de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro.*

U. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat tres de l'article 2 de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro, que passa a tindre el contingut següent:

«Durant el període transitori a què es referix l'article 12 d'esta Llei, la redenominació d'un instrument jurídic comportarà necessàriament l'alteració material de l'expressió de la unitat de compte. Finalitzat el període transitori, la redenominació s'entendrà automàticament realitzada d'acord, si és el cas, amb les normes específiques assenyalades en la present llei, encara que no s'altere materialment l'expressió de la unitat de compte. En especial, quan es tracte de tarifes o preus unitaris la redenominació s'entendrà realitzada d'acord amb el que disposa l'article 11.4.»

Dos. S'afigen dos apartats, tres i quatre, a l'article 11 de la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro, que passa a tindre el contingut següent:

«Article 11. *Arredoniment.*

U. En els imports monetaris que s'hagen d'abonar o comptabilitzar, quan es duga a terme una

operació d'arredoniment després d'una conversió a la unitat euro, hauran d'arredonir-se per excés o per defecte al cèntim més pròxim. Els imports monetaris que s'hagen d'abonar o comptabilitzar i es convertisquen a la unitat monetària pesseta hauran d'arredonir-se per excés o per defecte a la pesseta més pròxima. En el cas que a l'aplicar el tipus de conversió s'obtinga una quantitat l'última xifra de la qual siga exactament la mitat d'un cèntim o d'una pesseta, l'arredoniment s'efectuarà a la xifra superior.

Dos. En cap cas podrà modificar-se l'import a pagar, liquidar o comptabilitzar com a saldo final, com a conseqüència d'arredoniments practicats en operacions intermèdies. Als efectes d'este apartat, s'entén per operació intermèdia aquella en què l'objecte immediat de l'operació no siga el pagament, liquidació o comptabilització com a saldo final del corresponent import monetari.

Tres. En el cas de la conversió a la unitat euro de sancions pecuniàries, tributs, preus, tarifes i la resta de quantitats amb imports monetaris expressats únicament en pessetes, quan hi haja una graduació per trams i, com a resultat de l'arredoniment efectuat segons el que disposa este article, s'obtinguen quantitats coincidents en diferents trams, es procedirà a incrementar en un cèntim d'euro la corresponent al tram superior.

Quatre. Quan es tracte de la conversió a la unitat euro de tarifes, preus, aranzels o quantitats unitàries, que hagen d'aplicar-se a bases expressades en qualsevol magnitud, les xifres que resulten de l'aplicació del tipus de conversió es prendran amb sis xifres decimals, i l'arredoniment haurà d'efectuar-se per excés o per defecte al sext decimal més pròxim. En el cas que a l'aplicar el tipus de conversió s'obtinga una quantitat la setèima xifra decimal de la qual siga cinc, l'arredoniment s'efectuarà a la xifra superior. Si el producte resultant de l'aplicació de la tarifa en euros a la base, determinada conforme al procediment anterior, té la naturalesa d'operació intermèdia caldrà ajustar-se al que disposa l'apartat dos d'este article; en qualsevol altre cas, se n'aplicarà l'apartat u.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions d'igual rang o inferior que s'oposen al que disposa la present llei.

Disposició final primera. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per a desplegar reglamentàriament el que disposa la present llei.

Disposició final segona. *Autorització al Govern per a elaborar un text refós de la Llei de Defensa de la Competència.*

S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any a partir de la publicació d'esta llei en el «Boletín Oficial del Estado», elabore un text refós de la Llei de Defensa de la Competència, a la qual s'incorporen, regularitzant, aclarint i harmonitzant, si és el cas, les modificacions que en el seu text s'introdueixen per la present llei i per les disposicions següents:

Article 15 del Reial Decret Llei 7/1996, de 7 de juny, de Mesures Urgents de Caràcter Fiscal i de Foment i Liberalització de l'Activitat Econòmica.

Article 10 del Reial Decret Llei 6/1999, de 16 d'abril, de Mesures Urgents de Liberalització i Increment de la Competència.

Llei 52/1999, de 28 de desembre, de Reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència.

Articles 29, 30, 31, 32 i 33 del Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de Mesures Urgents d'Intensificació de la Competència en Mercats de Béns i Servicis.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 4 de juny del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

12067 REIAL DECRET LLEI 11/2001, de 22 de juny, pel qual es modifica l'article 29 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de Carreteres, i s'establixen normes pressupostàries per a atendre els gastos derivats d'actuacions del Ministeri de Foment en carreteres estatals. («BOE» 150, de 23-6-2001.)

El present reial decret llei té per objecte, d'una banda, modificar la regulació de les potestats dels òrgans del Ministeri de Foment respecte a les carreteres estatals, en els casos en què exigències de seguretat vial o de caràcter tècnic requerisquen una intervenció administrativa a fi de regular-ne la utilització. En particular, es regulen de forma específica mesures a adoptar quan de les anteriors circumstàncies es derive la necessitat de desviar el trànsit per una autopista explotada en règim de concessió.

La realització d'obres en determinats trams de carreteres, unida a les exigències tècniques i, sobretot, de seguretat vial en el conjunt de la xarxa viària, motiva la necessitat d'adoptar mesures temporals en alguns trams d'autopistes de peatge de titularitat estatal, consistents en la desviació de trànsit, totalment o parcialment, per l'autopista. Açò es fa especialment necessari per a aquelles travessies en què l'existència d'un elevat nombre d'accidents mortals exigix, amb caràcter immediat, l'adopció de mesures com les previstes ací, que poden contribuir eficaçment a la lluita contra la sinistralitat en les nostres carreteres.

En definitiva, el que ara es regula de manera específica és el recurs a les autopistes o a trams d'estes com a variants provisionals de carreteres, especialment per raons de seguretat vial. Açò resulta justificable només quan ho demostren les raons d'interés públic mencionades, derivades de la necessitat d'unir el major grau possible de seguretat vial amb motius d'economia de mitjans que aconsellen recórrer a l'ús d'instruments ja disponibles, sempre amb el caràcter de provisionalitat determinat per la duració temporal de les circumstàncies exposades. En conseqüència, estos supòsits no encaixen en el procediment ordinari de modificació contractual «ius variandi» previst en l'article 24 de la Llei 8/1972, de 10 de maig, de Construcció, Conservació i Explotació

d'Autopistes en Règim de Concessió, tant pel caràcter excepcional de la mesura com per les raons d'urgència a què normalment respon.

Això comporta lògicament la indemnització al concessionari pels perjudicats causats, cosa que es tradueix en un finançament, a càrrec dels pressupostos públics, de peatges per categories específiques de vehicles. Per tot això, i com a complement de la modificació legal exposada, pel present reial decret llei es dicten les normes per a efectuar les modificacions pressupostàries necessàries per a atendre les indemnitzacions corresponents a les actuacions que, amb este motiu, es realitzaran en el present exercici pressupostari, així com les derivades de resolucions adoptades per les mateixes raons per la Delegació del Govern en Autopistes Nacionals de Peatge amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

D'altra banda, l'extraordinària i urgent necessitat del present reial decret llei deriva de diverses circumstàncies. En primer lloc, per la inajornable necessitat d'abordar amb caràcter específic un supòsit de fet com el mencionat, tenint en compte les nombroses incidències que es produïxen en la xarxa viària, especialment amb vista a la pròxima campanya estival. En segon lloc, per la creixent importància de la seguretat vial per a l'interés públic, que requereix que l'ordenament establisca uns mecanismes àgils i adequats per a resoldre els problemes que es plantegen en la Xàrcia de Carreteres de l'Estat. I en tercer lloc, per la necessitat d'acompanyar les facultats administratives dels crèdits necessaris per a fer efectives les compensacions que corresponguen als afectats per les mesures acordades.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta del ministre d'Hisenda i del ministre de Foment i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de juny de 2001,

DECRETE :

Article primer. *Modificació de l'article 29 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de Carreteres.*

L'article 29 de la Llei 25/1988, de 29 de juliol, de Carreteres, tindrà la redacció següent:

«Article 29. El Ministeri de Foment, sense perjudicats de les altres disposicions i de les facultats d'altres departaments ministerials, podrà imposar, en l'àmbit de les seues competències, quan les condicions, les situacions, les exigències tècniques o la seguretat vial de les carreteres estatals ho requerisquen, limitacions temporals o permanents a la circulació en certs trams o parts de les carreteres. Competeix igualment al Ministeri de Foment fixar les condicions de les autoritzacions excepcionals que, si és el cas, puguen atorgar-se per l'òrgan competent i senyalitzar les corresponents ordenacions resultants de la circulació.

Quan de les anteriors circumstàncies derive la necessitat de desviar el trànsit dels vehicles que es determinen, per la totalitat o part d'una autopista explotada en règim de concessió, el delegat del Govern en les Societats Concessionàries d'Autopistes Nacionals de Peatge podrà acordar la dita desviació i, en eixe cas, amb un informe previ del Ministeri d'Hisenda i l'audiència del concessionari, fixarà les condicions d'utilització de l'autopista amb caràcter temporal, establint la compensació que correspon al concessionari pels perjudicats que s'ori-